

⁶ Αδελφοί, ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, ⁷ εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ⁸ εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. ⁹ Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος, ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλῶμενοι τῷ ἀγαθῷ, ¹⁰ τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, ¹¹ τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, ¹² τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ¹³ ταῖς χρεῖαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. ¹⁴ εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μας ἔδωσε διάφορα πνευματικὰ χαρίσματα: Ἄλλος εἶναι προφήτης, γιὰ νὰ κηρύττει ἀνάλογα με τὸν βαθμὸ τῆς πίστεως τοῦ ἄλλου ἔχει τὸ χάρισμα τῆς διακονίας, γιὰ νὰ προσφέρει τις υπηρεσίες του. Τὸ ἴδιο νὰ κάνει κι ὁ δάσκαλος τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ με τὴ διδασκαλία· κι ὅποιος ἔχει τὸ χάρισμα νὰ στηρίζει τοὺς ἀδελφούς, νὰ τοὺς στηρίζει. Ἀλλὰ κι ὅποιος μοιράζει τὰ αγαθὰ του με τοὺς ἄλλους, νὰ τὸ κάνει με ἀπλότητα· ὁ προϊστάμενος νὰ δείχνει ζήλο γιὰ τὸ ἔργο του· ὅποιος μοιράζει τις ελεημοσύνες, νὰ τὸ κάνει με καλοσύνη. Ἡ ἀγάπη σας νὰ εἶναι εἰλικρινής. Νὰ ἀποστρέφεστε τὸ κακὸ καὶ νὰ ἀκολουθεῖτε τὸ καλὸ. Νὰ δείχνετε με στοργὴ τὴν ἀγάπη σας γιὰ τοὺς ἄλλους πιστοὺς. Νὰ συναγωνίζεστε ποῖος θὰ δείξει περισσότερη ἐκτίμηση στὸν ἄλλο. Μὴν εἰστε ὀκνηροί σ' ὅτι πρέπει νὰ δείχνετε ζήλο, νὰ ἔχετε πνευματικὸ ἐνθουσιασμό, νὰ υπηρετεῖτε τὸν Κύριο. Ἡ ἐλπίδα νὰ σας δίνει χαρὰ. Νὰ ἔχετε υπομονὴ στις δοκιμασίες. Νὰ ἐπιμένετε στὴν προσευχὴ. Νὰ βοηθάτε τοὺς ἄλλους χριστιανούς, ὅταν βρίσκονται σε ἀνάγκη, καὶ νὰ ἐπιδιώκετε νὰ φιλοξενεῖτε τοὺς ἀδελφούς. Νὰ προσεύχεστε γιὰ τὸ καλὸ τῶν διωκτῶν σας, νὰ ζητᾶτε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γι' αὐτούς κι ὄχι νὰ τοὺς καταριέστε.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κυριακὴ C ' Ματθαίου (Θεραπεία τοῦ παραλυτικοῦ τῆς Κασπεριναούμ)

Ἁγίου Παΐσιου τοῦ Ἀγορείτου

«Ὁ Καλὸς Θεὸς ἔδωσε στους Πρωτοπλάστους τὴν συνείδηση, τὸν πρῶτο θεῖο νόμο. Τὴν χάραξε βαθιὰ στις καρδιές τους καὶ ἀπὸ τότε ὁ κάθε ἄνθρωπος τὴν παίρνει κληρονομιά ἀπὸ τοὺς γονεῖς του καὶ, ὅταν δὲν ἐνεργεῖ σωστά, αὐτὴ δουλεύει μέσα του, τὸν ἐλέγχει καὶ τὸν οδηγεῖ στὴν μετάνοια. Πρέπει ὁμῶς ὁ ἄνθρωπος νὰ κάνει σωστὴ πνευματικὴ ἐργασία καὶ νὰ μελετᾶ τὴν συνείδηση του, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἀκούει πάντοτε τὴν φωνὴ τῆς. Ἐάν δὲν τὴν μελετᾶει, δὲν θὰ ωφεληθεῖ οὔτε ἀπὸ πνευματικὲς μελέτες οὔτε ἀπὸ συμβουλές ἁγίων Γερόντων, ἄλλα οὔτε καὶ τις ἐντολές τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ μπορέσει νὰ τηρήσει...»

Ἁγιος Παῖσιος ὁ Ἀγορείτης

¹ Τω καιρῷ ἐκεῖνω, ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. ² Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. ³ καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. ⁴ καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· Ἴνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ⁵ τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει; ⁶ ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας – τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. ⁷ καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ⁸ ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

«Ἡ μελαγχολία καὶ τὸ πλάκωμα τῆς ψυχῆς οφείλονται συνήθως σε τύψεις ἀπὸ ευαισθησία, καὶ τότε ὁ ἄνθρωπος χρειάζεται να ἐξομολογηθεῖ για να μπορέσει να βοηθηθεῖ ἀπὸ τὸν πνευματικὸ. Γιατί, ἀν εἶναι ευαίσθητος, μπορεῖ τὸ σφάλμα που ἔκανε να εἶναι πολὺ μικρὸ, ἀλλὰ ὁ ἐχθρὸς διάβολος να το μεγαλοποιεῖ να του το δείχνει με μικροσκόπιο, για να τον ρίξει στην ἀπελπισία καὶ να τον ἀχρηστέψει. Μπορεῖ να του πει λ.χ. ὅτι τάχα στενοχώρησε πολὺ τοὺς ἄλλους, ὅτι τοὺς δυσκόλεψε κ.λ.π., καὶ να τον κάνει να στενοχωριέται πιο πολὺ ἀπὸ ὅσο ἀντέχει. Ἀφοῦ ἐνδιαφέρεται ὁ διάβολος, γιατί δε πηγαίνει να πειράζει τὴν συνείδηση ἐνὸς ἀναίσθητου ἀνθρώπου; Ἀλλὰ τὸν ἀναίσθητο τον κάνει να θεωρεῖ μηδαμινὸ ἓνα μεγάλο σφάλμα του, για να μην ἔρθει σε συναίσθηση.»

Πρέπει ὁ ἄνθρωπος να γνωρίσει τὸν εαυτό του ὅπως εἶναι, καὶ ὄχι ὅπως τὸν παρουσιάζει ὁ ἐχθρὸς διάβολος, διότι αὐτὸς ἐνδιαφέρεται για τὸ κακὸ μας. Ποτέ να μην ἀπελπίζεται, ἀρκεῖ να μετανοεῖ, γιατί καὶ οἱ ἁμαρτίες του εἶναι λιγότερες ἀπὸ του διαβόλου καὶ ἐλαφρυντικά ἔχει, ἐπειδὴ πλάσθηκε ἀπὸ χῶμα καὶ ἀπὸ ἀπροσεξία γλίστρησε καὶ λασπώθηκε...»

Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης

Εκεῖνο τὸν καιρὸ, ὁ Ἰησοῦς ἐπιβιβάστηκε στο πλοῖο, διέσχισε τὴ λίμνη καὶ ἦρθε στὴν πόλη του. Τότε του ἔφεραν ἓναν παράλυτο ξαπλωμένο σ' ἓνα κρεβάτι. Ὅταν εἶδε ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστη τους, εἶπε στὸν παράλυτο: «Θάρρος, παιδί μου, σου συγχωρήθηκαν οἱ ἁμαρτίες σου». Τότε μερικοὶ ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς εἶπαν μέσα τους: «Μα αὐτὸς προσβάλλει τὸν Θεό». Ὁ Ἰησοῦς ὁμως, που κατάλαβε τὶς σκέψεις τους, εἶπε: «Γιατί κάνετε πονηρὲς σκέψεις; Τί εἶναι εὐκολότερο να πω: “σου συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες” ἢ να πω: “σῆκω καὶ περπάτα”; Για να μάθετε λοιπὸν πως ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔχει τὴν ἐξουσία να συγχωρεῖ ἁμαρτίες πάνω στὴ γη» -λέει στὸν παράλυτο: «Σῆκω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ πήγαινε στο σπίτι σου». Εκείνος σηκώθηκε καὶ πήγε στο σπίτι του. Ὅταν ὁ κόσμος το εἶδε αὐτό, ἐμείναν κατάπληκτοι καὶ δοξολόγησαν τὸν Θεό, που ἔδωσε τέτοια ἐξουσία στους ἀνθρώπους.

Ἡ προσευχή εἶναι συνομιλία με Τὸν Θεό. Ἡ ψυχὴ του πραγματικοῦ χριστιανοῦ θέλει να προσεύχεται συνεχῶς. Ἀρχίζει με τὴ δοξολογία, προχωρεῖ στὴ δέηση καὶ τὴν αἴτηση. Πρέπει να προετοιμαζόμαστε για τὴν προσευχὴ διαβάζοντας ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὸ Ευαγγέλιο ἢ τὸ Γεροντικὸ. Ὁ προσευχόμενος πρέπει να θυμάται καὶ τοὺς ἀδελφούς του καὶ καθημερινὰ να παρακαλεῖ Τὸν Θεό να τον ἐλεήσει καὶ να τοὺς κατευθύνει στο δρόμο τῆς σωτηρίας. Τὸ πρόβλημα τῶν ἄλλων να γίνεται καὶ δικὸ μας πρόβλημα. Καὶ ἀν θέλεις να ἔχεις καθαρὴ προσευχὴ πρέπει γνήσια καὶ ἀληθινὰ να βλέπεις ὅλους τοὺς ἀνθρώπους σαν ἀγίους. Πρότυπο στὴν προσευχὴ μας πρέπει να ἔχουμε τὸν ἐκ γενετῆς τυφλό, που ὅσο του ἔλεγαν να σωπάσει αὐτὸς περισσότερο ἔκραζε να τον ἐλεήσει ὁ Κύριος. Τὴν Χαναanaία, ἀλλὰ καὶ τὸν ἴδιο τὸν Κύριο που στο ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ὁ ἰδρώτας του ἔτρεχε σαν σβῶλοι αἵματος.

Ὅσιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης